

**En andelig swane-sång,
hwarutinnan en trogen själ
betraktar sin herras och ...**

*18 B Samlingsband av fotokopior ; Ny följd 144
(Zzf1754a,1772, Gävle)*

National Library
of Sweden

En
Andelig
Swane

Sång,

Hvarutinnan en trogen Sjal be-
traktar sin H:Kas och Frälsares
JESU Christi bittra Pind,
Lidande och Död.

Kom Folk och slægter gif-
wen aft, &c.

Sjungen som: Kom Helge Ande, H:Kre
god, Be, öf &c.

G E F L E

Tryckt hos Ernst Peter Sundqvist.

Ä nyo uplagd hos Wennberg. & Nordström.
År 1772.

1.

Kom Guld och Släkter gifwen äkt, Se här
En Seger-Hjertes makt. En Helig Mates-
statist Man:; Men gamla plågad: Ho är Han?

2. Han är vår GUD och Blods. För-
want: All worldsens lif och Fadrens pant;
Han är det Helga Qwinno - Såd:; Som
HERren skulle blidkas med.

3. Den andre Udam, som uppå sig tog
för oss i döden gå, Så är Han om vår wäl-
färd mon:; Den Store GUDens ende Son.

4. Ho har fördensfull mänsto. Sål Och
fan i dag gå kall och stel? Nej, du som lif
och anda har:; På denna Fest tilskådes war.

5. Kom fram till dödsens marter - stad Och
se Hans ångst i högare grad, An alla ewighe-
tens qwal:; För Millioner Siälars tal.

6. Gethsemane, Gethsemane, du högd af
all förbannelse, Du Ewighetens Ufråtsplats:;:
Och hämnens blodiga valats.

7. Min ande tappar här sitt mod; Jag ser
i dig en syndaföd, Et haf, en helig purpur-
dett:; Och Jesum der i bada hett.

8. Du äst Ulswälldige Monark, I blod en
Antand' Noe Urd: Men saknar Sjelf i detta
bad:,: Din Dufwa med Olifwoeblad.

9. Min GUD, Du kämpar gansta swårt,
Min GUD, det håller alt för hårdt. Nu
ser jag hwad det kostar dig:,: Min Goel at
förlofa mig.

10. Hämnad, wrede, stråck och eld och död,
Med helw' tes ångst och ewig nöd, Blodfly-
tande Imanuel!:,: Dmgifwa strängt Din
Helga Själ.

11. Jag undrar at Du hårdar ut, Så här-
dan dom och swårdt beslut; Men si, det är
Dit eget råd:,: Du fattat sielf af ewig
Nåd.

12. Fördensfull står Du här så huld: Som
Kung betalar Kiffens skuld: Har dertför djup-
sens tjällor wäckt:,: Ut wredens eld skull
warda släkt.

13. Han släcktes ock, Dig ware pris,
Som ej ur detta Paradis är gången, förr
än GUD war nöjd:,: Och Cherubim ur
wågen röjd.

14. Och just så blodig som man säg, Han
nu för Fadrens fötter läg, Så kommer här
en mörksens makt:,: En spetsgård slår om
honem wakt.

15. Han går och willigt närmar fram Till
döden, som et menlöst Lam, Han leddes bort
at taga spö:,: Anlagas, hådas, dömas, dö.

16. Min själ betänkt det är för dig, Han
trampar denna Törnestig: Uch! säg, om Han
med d. tta wärf:,: Ei har förtient dig hel til
arf.

17. Kom werldsens ändar skäder på, Hur
Skaparen för domer står; Si, huru tolig,
mild och god:,: Han lefwerear lif och blod.

18. Du Abrams stätt hwad tänker du;
Hwad tager du dig töre nu Den Man du
ämellan händern har:,: I Tid har spijät hos
din Far?

19. Hur går du åt din nådast, Ut Him-
lens glante och jordens Sol, Den dig har
fördt med star! en hand: Ur tråldom in i Ca-
nans lard.

20. För alt det blod du offrat har, Som
lott en för mälning war, Sa känner du dock
ei igen:,: Mestias r. tta Frälsaren.

21. Si GUDs och Harlighetens Prins!
Af bödlar hardt wid korset binds: De leda
från GUDs dyra Lam:,: Mång tusende blods-
bäckar fram.

22. Si här den största Smilighet, Swars
like i den intet wet Ut HAREN, HAREN
GUD war GUD:,: Sa dyrt betalt en fattig
Brud.

23. All världen står för händnen trygg,
Som Fadren så på JESU trygg, Med wres-
dens Helga Griffel uref:,: Wårt stora swars-
ta skulde. = bref.

24. Här sannas hward Propheten spår, Ut ge-
nom Sönsens Helga Sår, Skäl hela werlden
heladt bli:.,: Och all sin Synda. smitto frt.

25. Men huru slag på slag Han får, Ut
blodet der ut efter går, Så förs Han bort
at blifwa dömd:.,: Bland fangar och frigs-
knefter gömd.

26. Si! Den i handen står med rö, Han
får det slut at Han skall dö: Ach! JESU,
blir den do.nen Din:.,: Som borde ewigt
wara min.

27. Min GUD lär känna nu mig self,
Nu strömmar Nådens flara Alf, Uti sitt
aldra största fall:.,: Nu är min sorg och jäm-
mer off.

28. Min Brudgumme, at du måst, dö
Det wäder up min Tåre-sid, Men est
detta skedt för mig:.,: Så är jag glad och
tackar Dig.

29. Kom, hjärtans wänner, kommer med
På berget däräst quinnans Såd Och Ormen
hafwa möte stält:.,: Låt se ho af dem rymmer
fält.

30. Låt oss nu alla stå i ring, Och skå-
da dessa Under-ting. Kring JESU Kors.
Kring So.gatha:.,: Kring Brodren war och
Jehova.

31. Tänk sielfwa Solen blifwit blind, När
Juda gjorde denna synd! Hon rifte Firma-
mentets hwall:.,: Ja, bergen sprack och jor-
den skalf.

32. Kom-Helge-Ande, Led oss opp Till Pinn-
rummets höga topp, Ut se den helga Purpur-
dräkt:.,: Hvar med vår jord hon är betäkt.

33. Der ser jag nu hvar GUD är hängd,
För min och jordens Synna-mängd: Der
sitter nu GUDS rena Lamb:.,: Förbannad fast
wid Korsets stam.

34. Jag skådar och den Spegel klar, Som
synd och lag utvärkat har: Han blänker ut-
af lif och död:.,: Af Nådens ljus och Häm-
dens glöd.

35. Han spikas, hädes, pinas, Förbannas
mördas, Himlarna Och selsker GUD sig
sammansatt:.,: Ut midt på dagen, göra natt.

36. En natt, en' Punct, då' alt går an,
Hwad till Förföring fordras kan, Tills synd
och straff och släktet alt:.,: Med ewig lösen war
betalt.

37. Här står det iämmerliga till; Men ko-
sta hwad det kosta will, Skall män'skan som
Han selsker byggt:.,: Och arfwet bli ur elden
rytt.

38. Tönt Sjal, hwad stäl en kände då, Et
ewigt mörker trängde på: Hans Ande wille
gå i qwas:.,: I Hämndens djup och wredens Haf.

39. En bryster Han' på Himlen löst, Och
flappar på sin Faders bröst, Som barn be-
wefar honom wäl:.,: Till någon stärkning,
för sin Sjal.

40. Sen härdar han den tiden ut, Den Fa-
dren satt och gjordes slut, Som det i fridsens råd
war sagt :: På satans, synds och dödsens makt

41. Min JESU, hwad det kostat på; Men
Du af nåd wist tänkte så: För Bruden gör jag
det med ro :: GUD gif hon bara wll- tro!

42. Det är fullkomnadt, sade Du: Jag Orm-
sens hustru trofat nu; Si Adam är med alla
sin barn :: Förlofad. fri, ur dödsens garn.

43. Hwar är du gamle Orm nu stadd, Hwar
sticker nu din ettergadd, Hwar ligger nu ditt
stulna rof :: Du Edens tjuf och argo bof.

44. Gack satan bort med ewig skam, Sprick
sönder af förtret och härm I dina bojer, som
du smidt :: Till afgrunds mörka fångslet ditt.

45. Här står nu Seger- Hjelten stor I
platsen qwar, Wår GUD och Bror
Segerdräkten hwit och röd :: Och Triu-
rar i Sin död.

46. Så gör Han i det Helga w, Til
HERren GUD och Fadren sin; Han banar
wäg och fri Pardon :: Til Himlens borg och
Fadrens Thron.

47. Så ware werlden wid god tröst, Hwar
Mån, sko = Själ är återlöst, Igenom JESU
forß och död :: Tro det och råds för ingen nöd.

48. Tro det så skall din Själ få ro, Lag
aldrig an en annan Tro. Ditt lif, ditt arf
består däri :: Allt annat är bedrägeri.

49. Så sant som HERren GUD är GUD,
Här

Har Han till dig Sin köpta Brud, Ei min-
sta oförsonlighet:,: Det Skriften väl betyga
det.

50. Det har Han munteligen sagt, Och uppå
allas hjertan lagt, Och ånåmer til öfwerflöd:,:
Beseglat med sitt kors och död.

51. Förbarmande! In manuel, Predika för
min arma Siäl, Hvad tjäna, lif och Själ-
gagn:,: Befins i JESU dyra Namn.

52. Låt bli en medelpunct af alt, Ut Du min
Siäl så dyrt betalt: Det är mitt arf, mit lif, min
frögd:,: Mitt A og O, nu är jag nögd.

53. Lof, åra, pris Halleluia, Eke HERran
GUDI Jehosfa! Till Härlighetens dyra
glants:,: Svart män' so hjerta
ware Hans!!!

Och ndisamt min Jesum jag niuta får.

15. All ting i världen fäfangt sig skattar
mot then glädje som i Himmeleu är ther jag
min Jesum så kärligt omsattar, Som mig
och sin wälsingnese bär Ingen ting mer må
jag begära, An min Jesum så städigt at
äbra.

16 När jag tig Jesum i hjertot mitt fin:
ner No jag ta får i mit hjerta och sin, werlds-
liga tankar så hos tig försvinner, Städsse
jag tänker på tig Jesu min, Jesu tin Blod
röd, förs, pina och död Jag mig tiläggar
i min sädsta nöd.

17. Nu kan mig döden försträcka, Jesus
är lifwet och glädien min, och intet oroligt
skat mig upwäcka Dör jag eller lefwer så är
jag tin. Bort all wärdslig skärd som
intet är wärd Emot then ewiga Salighet
här.

18. Allena Jesus mit hjerta förnöjer,
Uti all Sorger min glädje han är, Jag
händer uplyfter, min knä nedböjer För tig min
Jesu och Frälsare här Kom o Jesu
kom! min tröstare fröm, Rädda mig
salig när tu håller dom.

En
Andelig
Swane

Sång,

Swarutinnan en trogen Sjal be-
traktar sin HEDras och Frälsares
JESU Christi bittra Pina,
Lidande och Död.

Kom Folk och slägter gif-
wen aft, &c.

Sjunges som:) Kom Helge Ande, HEDre
god, Besöt &c.

W E S T E

Tryckt hos Ern/ Peter Sundqvist.

Ums utplagd hos Wennberg, & Nordström.
År 1772.

I.

Kom Gold och Släkter gifwen aft, Se här
En Seger-Hjeltes makt En Helig Maies
slättif Man: Men gamla plågad: Ho är Han?

2. Han är vår GUD och Blods För-
want: All verdens lif och Fadrens pant;
Han är det Helga Qwinns Såd: Som
Hedren skulle blifas med.

3. Den andre Adam, som uppå sig tog
för oss i döden gå, Så är Han om vår wäl-
färd mon: Den Store GUDens ende Son.

4. Ho har fördensfull månifko Sål Och
kan i dag gå kall och stel? Nei, du som lif
och anda har: På denna Fäst tilstådes war.

5. Kom fram till dödsens marter- stad Och
se Hans ångst i högre grad, In alla ewighe-
tens awal: För Millioner Själars tal.

6. Gethsemane, Gethsemane, du högd af
all förbannelse, Du Ewighetens Ufråtplats: Och
Hämndens blodiga valats.

7. Min ande tappar här sitt mod; Jag ser
i dig en syndastod, Et kaf, en helig purpur-
svett: Och Jesum der i bada hett.

8. Du äst Alswäldigt Monark, I blod en
flytand Noe Ark: Men saknar Sjelf i detta
bad: Din Dufwa med Olifweblad.

9. Min GUD, Du kämpar ganske swårt,
Min GUD, det håller alt för hårdt. Nu
ser jag hwad det kostar dig: Min Soel at
förlofa mig.

10. Hämnd, wrede, stråck och eld och död;
Med helw' tes ångst och ewig nöd, Blodfly-
tande Immanuel: Dnigifwa strängt Din
Helga Sjal.

11. Jag undrar at Du hårdar ut, Så här-
dan dom och swårdt beslut; Men si, det är
Dit eget råd: Du fattat sielf af ewig
Nåd.

12. Fördensfull står Du här så huld: Som
Kung betalar Riffens skuld: Har derfor djup-
sens själor wäckt: Ut wredens eld skull
warda släkt.

13. Han släcktes af, Dig ware pris,
Som ej ur detta Paradis Ar gången, för:
du GUD war nöjd: Och Cherubim ur
vägen röjd.

14. Och just så blodig som man säg, Han
nu för Fadrens fötter låg, Så kommer här
en mörkffens makt: En spetsgård slår om
honem wakt.

15. Han går och willigt närmar fram Till
döden, som et menloft Lant, Han ledtes bort
at taga spö: Anlagas, hädas, dömas, dö.

16. Min själ betänkt det är för dig, Han trampar denna Örneftig: Ach! säg, om Han med detta warf:,: Ei har förtient dig hel til arf.

17. Kom, werldens ändar skäder på, Hur Skaparen för domen står; Si, huru tolig, mild och god:,: Han lefwerear lif och blod.

18. Du Abrahams släkt hwad tänker du; Hwad tager du dig före nu Den Man du ämellan händern har:,: I Själ har spifat hos din Far?

19. Hur går du åt din nådastol, All Himlens glants och jordens Sol, Den dig har fördt med starkan hand: Ur träldom in i Canans land.

20. För allt det blod du offrat har, Som blott en föremålning war, Så känner du dock ei igen:,: Messias rätta Frälsaren.

21. Si GUDs och Härlighetens Prins! Af bödlar hårdt wid korset binds: De leta från GUDs dyra Lam:,: Mång tusende blod-bäckar fram.

22. Si här den största-Hemlighet, Swars like jorden intet wet, Ut HERren, HERren GUD war GUD:,: Så dyrt betalt en fattig Brud.

23. All världen står för hämnnden trygg, Sen Fadren så på JESU rygg, Med wredens Helga Griffel skref:,: Wårt stora swarta skulde-bref.

24.

24. Här sannas hwad Propheten spår, Ut genom Sönsens Helga Sår, Skal hela werlden beladt bli:,: Och all sin Synnda-smitto fri.

25. Men huru slag på slag Han får, Ut blodet der ut efter går, Så förs Han bort at blifwa dömd:,: Bland fångar och frigs-knekker gömd.

26. Si! Den i handen står med rö, Han får det slut at Han skall dö: Ach! JESU, blir den domen Din:,: Som borde ewigt wara min.

27. Min GUD lär känna nu mig sielf, Nu strömmar Nådens klara Alf, Uti sitt aldra största fall:,: Nu är min sorg och jämmer all.

28. Min Brudgumme, at du måst, dö, Det väcker up min Tåre-sid, Men efter detta skedt för mig:,: Så är jag glad och tackar Dig.

29. Kom, hjärtans wänner, kommer med På berget däråst qwinnans Såd Och Ormen hafwa möte stält:,: Låt se ho af dem rhymer fält.

30. Låt oss nu alla stå i ring, Och skåda dessa Under-ting: Kring JESU Kors, Kring Solgatha:,: Kring Brodren war och Jehova.

31. Tänk sielfwa Solen blifwit blind, När Juda gjorde denna synd! Hon riste Firmamentets hwalv:,: Ja, bergen sprack och jorden skalf.

32

32. Kom-Helge-Ande, Led oss upp Till Pinn-
trummetts höga topp, Ut se den helga Purpur-
dräkt:.,: Hvar med wår jord hon är betäkt.

33. Der ser jag nu hwar GUD är hängd,
För min och jordens Synda-mångd: Der
sitter nu GUDs rena Lamb:.,: Förbannad fast
wid Korsets stam.

34. Jag skådar och den Spegel klar, Som
synd och lag utvärkat har: Han blänker ut-
af lif och död:.,: Af Rådets ljos och Häm-
dens glöd.

35. Han spilas, hådes, pinas, Förbannas
mördas, Himmeln Och fjelstjer GUD sig
sammansatt:.,: Ut midt på dagen göra natt.

36. En natt, en Punct, då allt går an,
Hwad till Försoning fordras kan, Till synd
och straff och släktet alt:.,: Med ewig lösen war
betakt.

37. Här står det jämnerliga till; Men ko-
sta hwad det kosta will, Skall män'skan som
Han fjelstjer byggt:.,: Och arfwet bli ur elden
rytt.

38. Tant Sjal, hwad själen kände då, Et
ewigt mörker trängde på: Hans Ande wille
gå i qwas:.,: I hämndens djup och wredens Haf.

39. En bruter Han på Himlen löst, Och
klappar på sin Faders bröst, Som barn be-
wefar honom wäl:.,: Till någon stärkning,
för sin Sjal.

40.

40. Sen hårdar han den tiden ut, Den Fa-
dren satt och gjorde slut, Som det i fridsens rad
war segt:.,: På satans, synds och dödsens makt

41. Min JESU, hwad det kostat på; Men
Du ofnåd wist tänkte så: För Bruden gjör iag
det med ro:.,: GUD gif hon bara wille tro!

42. Det är fullkomnadt, sade Du: Jag Orm-
sens hustru trofat nu; Si Adam är med all
sin barn:.,: Förlofad. fri, ur dödsens gar.

43. Hwar är du gamle Orm nu stadd, Hwar
sticker nu din ettergadd, Hwar ligger nu ditt
stulna rof:.,: Du Edens tiuf och arga bof.

44. Gack satan bort med ewig skam, Sprick
fönder af förtret och harm I dina boior, som
du snudt:.,: Till ofgrundis mörka fånglet ditt.

45. Här står nu Seger: Hjelten står På
platsen qwar, Wår GUD och Bror, I
Segerdräkten hwit och röd:.,: Och Triumphe-
rar i Sin död.

46. Så går Han i det Helga in, Til
HERren GUD och Fadren sin; Han banar
wäg och fri Pardon:.,: Til Himmels borg och
Fadrens Thron.

47. Så ware werlden wib god. tröst, Hwar
Män, sto: Sjal är återlöst, Igenom JESU
kors och död:.,: Tro det och råds föringen nöd.

48. Tro det så skall din Sjal få ro, Jag
aldrig an en annan Tro. Ditt lif, ditt arf
består däri:.,: Allt annat är bedrägeri.

49. Så sant som HERren GUD är Gud,
Har

Har Han till dig Sin köpta Brud, Ei minsta oförsonlighet, : Det Skriften wäl betygga wet.

50. Det har Han munteligen sagt, Och uppå allas hjertan lagt, Och ännu mer til öfwerhöd, : Beseglat med sitt kors och död.

51. Förbarmande! Immanuel, Predika för min arma Siäl, Hvad hära, lif och Själsgagn, : Befins i JESU dyra Namn.

52. Låt bli en medelpunct af alt, At Du min Siäl så dyrt betalt: Det är mitt arf, mit lif, min frögd, : Mitt A och O, nu är jag nögd.

53. Lof, ära, pris Halleluia, Eke HERran GUDI Jehofva! Till Härlighetens dyra glants, : Swart män'sko hjerta ware Hans!!!

Trenne Andeliga

Helt Nya

Sijför,

Den Första :

En ljuslig Sommar- Sång :

(Finnes uti Joh. Arndts 4 Bok pag. 800 wid betraktandet em Guds Wärl på den 4:de dagen.

Sjunges under sin egen behageliga Ton.

Then Andra :

Lusten börjar swalkas, &c.

Sjung. som: Andans helga Nåde, &c.

Then Tredie:

Kom ensamhet min bästa &c.

Sjunges under sin egen behageliga Melodie

Tryckt År 1772.